

1947. március 24-én született a bosznia-hercegovinai Banja Lukán. A Belgrádi Egyetem Bölcsészettudományi Karának Általános Irodalmi és Irodalomelméleti Tanszékén szerzett oklevelet. A médiában dolgozott és az ország legjelentősebb lapjainak volt munkatársa. Számos tévéműsor és sorozat szerzője és szerkesztője. Hivatása szerint újságíró, szakmai fel-emelkedésének csúcspontján hagyta ott munkahelyét, a Szerbiai Rádió-Televíziót, azóta független íróként, műfordítóként és újságíróként dolgozik. Belgrádban él. Duška Vrhovac a legjelentősebb szerbiai kortárs költők egyike. Több hazai és nemzetközi irodalmi díjban és elismerésben részesült. 19 verseskötete jelent meg, amelyek közül néhányat, részben vagy teljességében, húsz nyelvre fordítottak le és jelentettek meg szerte a világon (többek között angol, spanyol, olasz, francia, német, orosz, arab, kínai, román, holland, lengyel, török, macedón, örmény, albán és szlovén nyelvre). Műfordítóként, több szerzőtől, öt kötetet ültetett át különböző nyelvekről szerb nyelvre. Tagja a Szerbiai Íróegyesületnek, az International Federation of Journalists-nak, a Szerbiai Újságírók Egyesületének és a Szerbiai Műfordítók Egyesületének. A Poetas del Mundo költőszervezet szerbiai nagykövete.

KOVÁCS JOLÁNKA

1958. március 13-án Nagybecskereken született. Az Újvidéki Egyetem BTK Magyar Nyelv és Irodalom Tanszékén szerzett oklevelet. A muzslai Szervó Mihály Általános Iskola könyvtárosa, a Sziveri János Művészeti Színpad alelnöke, a *Sikoly* című irodalmi és művészeti folyóirat lektora és szerkesztőségének tagja.

Megjelent kötetei:

Takard ki a kakadut – novellák (AB-ART, Pozsony, 2011)

Jajistenem – gyereknovellák (Sziveri János Művészeti Színpad, Muzsla, 2013)

Műfordításkötetei:

Prelomljeni hleb - Balázs F. Attila verseinek szerb nyelvű fordításai (Libertatea Lap- és könyvkiadó, Pancsova, 2012)

Poniznost – Fellinger Károly felvidéki költő verseinek szerb nyelvű fordításai (Sziveri János Művészeti Színpad, Muzsla, 2013)

Írásai, műfordításai négy antológiában szerepelnek. Eddig öt kötet jelent meg szerkesztésében.

Muzslán él.

TRAŽENJE NASLOVA

Danima me progone reči,
one velike, zvučne i višebojne,
što se tiču svega,
onog što sam želela
i onog što nisam umela
da kažem,
napadne i dopadljive,
jasne i skrivalice,
one sa tri lica
i sasvim neobične,
varalice.

Pokušavam da se setim nove
da je skujem kao zlatnu nit
žeženu i vrelu, oštru,
sama u smisao
i u pamćenje da ulazi.
Progonim i lovim tu reč
u koju će moći da stane
čitava ova okovana knjiga,
čitav ovaj kaos i krik,
a od prvog trenutke,
od prve jeze i stiha,
od ranije još,
samo jedna,
jasna i neuhvatljiva,
jedna jedina,
udara me posred čela,
i to sa unutrašnje strane,
na slepoočnice navire,
šeta mojom nesanicom,
zamenjuje nazive jela
koje naručujem
i ulica kojima prolazim,
imena prijatelja koje dozivam,
znanaca koje u prolazu
pozdravljam,
događaja kojih se rado sećam
i koje dobro pamtim,
sećanja koja se otimaju.
Ona, sjajna, neuhvatljiva,
evo, upravo me savladava,
sama se ispisuje
i odmah se beskrajno umnožava,
preteći kao potopna kiša,
sudnji sneg
ili pramenovi pogrebne magle,
da me sasvim zatrpa,
preplavi,
ta jedna jedina reč,
kao da je znamenje,
kao da je u njoj sve – otpor.

A CÍM KERESÉSE

Éjjel-nappal üldöznek a szavak,
nagyok, színesek, hangzatosak,
a mindenre vonatkozó,
hordozói
kimondott
és ki nem mondott vágyaimnak,
támadók és kedvesek,
érthetők és rejtelmesekek,
kétszínűek,
s egész furcsák,
csalókák.
Egy új szó kellene most,
lángoló, izzó, éles,
mely, mint olvadt aranyfonál
forrna be a jelentésbe,
mélységesen s mindörökre.
Vadászat ez, egy szó után,
melybe aztán beleférne
a könyvem, béklyóba verten,
az összes káosz és sikoly,
véges-végig,
borzongástól a versekig,
vagy talán még előbből,
csak egyetlenegy kellene,
tisztá és megfoghatatlan,
úgy tűnik, már érzem, itt van,
itt dörömböl homlokomban,
bent rekedt,
halántékom feszegeti,
álmom úzi messzire,
fejemben csak kavarnognak
az étkeknek,
s az utcáknak nevei,
ismerősök, barátaim
nem értik, ugyan minek
szólítottam őket másvalakinek,
hogyan felejttem el a nevük,
elfeledett emlékeim
lázadozva rázzák kezük.
És mindez csak egy szó miatt,
melynek megszállottja lettem,
mert ha röpké pillanatra
elémugrik, nyomban
százfelét osztódik, fenyeget,
mint szakadó eső, hózuhatag,
temető fölött lebegő,
nehéz, ködös levegő,
jelzi, hogy rámszakad, betemet,
egyetlen szó,
oly vészjósló, mint egy rém,
mintha csak ő maga lenne a kész -
ELLENSZEGÜLÉS!

fordította: Kovács Jolánka